

Og fordi vi gerne vil overholde EU's spilleregler, kan vi ikke støtte Enhedslistens forslag.

Kl. 11.55

Så er der jo sket det, at vi har arbejdet i lang tid på vores danske spis mest-, spis mindre-, spis mindst-mærke; det blev lanceret for en måned siden. Og det er da rigtigt, som det også er blevet sagt heroppe fra talerstolen i dag, at det jo ikke har været nogen bragende succes; det er jo ikke sådan, at vi møder mærket en masse ude i butikkerne. Og det ærgrer mig rigtig meget. Der har ikke været særlig stor tilslutning til det, hverken fra detailhandelen eller fra industrien, og der synes jeg bare, at vi skal blive ved med at presse på og se, om vi kan komme længere. Men vi har i hvert fald arbejdet langt med vores spis mest-mærke, og jeg synes faktisk også, det er et rigtig godt mærke, der er kommet ud af det.

I stedet for at have et dansk frivilligt ernæringsmærke er der så nu kommet et forslag om, at vi skulle begynde at sondere terrænet med hensyn til, om det var muligt at lave et fælles nordisk frivilligt ernæringsmærke. Og det er et nyt forslag, det er på mange måder også et interessant forslag, og jeg tror sådan set, jeg har det samme mål som alle andre. Jeg ønsker sådan set bare et mærke, der kommer på varerne ude i butikkerne, så det kan komme forbrugerne til gavn. Og det er klart, at jeg er meget, meget glad for det danske spismærke; vi har arbejdet på det i rigtig mange år. Jeg kan så også konstaterer, at det indtil videre ikke bliver brugt særlig meget.

Nu kan jeg så forstå, at der er kommet nogle henvendelser fra detailhandelen – jeg har ingen idé om, hvor mange i detailhandelen det her dækker – som siger, at hvis man bare fik et andet mærke, nemlig et frivilligt fælles nordisk ernæringsmærke, ja, så ville vi lige pludselig kunne give forbrugerne den gave, at de ville kunne se et mærke ude i butikkerne. Og jeg synes da, det er positivt, at detailhandelen tilsyneladende gerne vil hjælpe forbrugerne og gerne vil putte et ernæringsmærke på.

Den måde, som jeg har tænkt mig at forholde mig ret konstruktivt til det her på, er sådan set ret pragmatisk – det synes jeg man bør gøre – og det er, at jeg nu vil invitere Danske Erhverv ind til en kop kaffe i den nærmeste fremtid. Så må vi jo høre, hvad det konkret er, de forestiller sig, hvad det er for en fælles frivillig nordisk ernæringsmærkeordning, som man kunne forestille sig at støtte op om.

Jeg er selvfølgelig også interesseret i at høre, hvor mange i detailhandelen det er, der støtter

op, om det er noget, industrien også støtter op om. I hvert fald må vi da som udgangspunkt sige, at det er positivt, at detailhandelen nu kommer på banen og siger, at de gerne vil hjælpe os med at få et mærke på varerne og dermed hjælpe os med at hjælpe forbrugerne.

Så er det selvfølgelig også helt afgørende, hvad de siger i de andre nordiske lande. Jeg vil da bede Fødevarestyrelsen – de sidder jo i en masse arbejdsgrupper og en masse fora sammen med deres kolleger fra de andre nordiske lande – om at tage en drøftelse deraf. Vil der være interesse for at indgå sådan et samarbejde? Jeg ved det faktisk ikke, men det er da værd at sondere, og jeg vil da også tage kontakt til mine nordiske ministre og vende det med dem. Jeg ved, at svenskerne jo har deres svenske nøglehulsmærke, og hvis vi skal lave et fælles frivilligt nordisk ernæringsmærke, vil det jo så betyde, at vi alle sammen skal byde ind med hver vores og se, om vi kan nå noget. Men det er i hvert fald det, som vi vil sætte i gang efter dagens debat.

(Kort bemærkning).

Per Clausen (EL):

Nu bliver det jo spændende at se, om ministerens indlæg var det, Socialdemokraterne havde efterlyst; at uforspligtende sonderinger og kaffesnak er nok til at stille Socialdemokraterne tilfredse. Det kan ministeren jo næppe vide noget om.

Jeg vil spørge ministeren, om det ikke er rigtigt, at der har været meget langvarige forhandlinger med erhvervslivet tidligere, og at det derfor, når ministeren nu vil mødes med erhvervslivet, ikke er første gang.

Det andet, jeg vil spørge ministeren om, er: Er ministeren ikke enig med mig i, at vel er det godt at få en aftale med erhvervet, men at de kvalitetskrav, der indtil nu har været enighed om i Folketinget skulle stilles, som også Forbrugerrådet har nævnt, og som Venstres og Det Konservative Folkepartis ordførere har nævnt i dag, nemlig at der også skulle være en negativ mærkning, er vigtige, at det er vigtigt at opretholde en mulighed for negativ mærkning, sådan at kvalitetskrav til mærket altså opretholdes fra ministerens side, også i det fremtidige arbejde?

(Kort bemærkning).

Familie- og forbrugerministeren (Carina Christensen):

Det er da rigtigt, at jeg før har holdt møder med detailhandelen og også med industrien, men jeg